

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P8_TA(2018)0081

„Убийства от милосърдие“ в Уганда

Резолюция на Европейския парламент от 15 март 2018 г. относно „убийствата от милосърдие“ в Уганда (2018/2632(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 10 декември 1948 г., по което Уганда е страна,
- като взе предвид Споразумението за партньорство АКТЬ—ЕС (Споразумението от Котону), и по-специално член 8, параграф 4 относно недискриминацията,
- като взе предвид Конституцията на Република Уганда,
- като взе предвид Международната конвенция за правата на детето, приета на 20 ноември 1989 г., и по-специално членове 2 и 6 от нея, в които изрично се посочва принципът за недопускане на дискриминация, включително въз основа на увреждане, и правото на живот;
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, приета през 2006 г., и по-специално член 32 от нея, в който се постановява, че всички страни следва да включат уврежданията и хората с увреждания в своите действия за международно сътрудничество,
- като взе предвид последните резолюции на Съвета на ООН по правата на човека относно човешките права на хората с увреждания, съответно от 14 април 2014 г. и 14 юли 2014 г.,
- като взе предвид член 19 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), член 6 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и член 14 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, който забранява всички форми на дискриминация, както и членове 21 и 26 от нея, които определят правата на хората с увреждания,
- като взе предвид резолюцията на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ—ЕС относно приобщаването на лицата с увреждания в развиващите се страни, приета на 23 ноември 2011 г.,

- като взе предвид Световния доклад относно уврежданията, публикуван от Световната здравна организация (СЗО) и Световната банка през юни 2011 г.,
 - като взе предвид доклада на Службата на върховния комисар по правата на човека на ООН от 8 април 2016 г., озаглавен „Разглеждане от Комитета за правата на хората с увреждания на доклад за Уганда“,
 - като взе предвид Резолуции 65/186 и 64/131 на Общото събрание на ООН относно осъществяването на Целите на хилядолетието за развитие за хората с увреждания до 2015 г. и след това,
 - като взе предвид насоките на ЕС относно уврежданията и развитието за делегациите и службите на ЕС,
 - като взе предвид Програмата до 2030 г. и целите за устойчиво развитие (ЦУР), приети в Ню Йорк на 25 септември 2015 г.,
 - като взе предвид доклад за преглед за Уганда от 1 юли 2016 г. относно изпълнението на Програмата до 2030 г., озаглавена „Да гарантираме, че никой няма да бъде забравен“, който доклад беше представен на Политическия форум на високо равнище на ООН в Ню Йорк,
 - като взе предвид своята резолюция от 19 януари 2006 г.¹ относно уврежданията и развитието,
 - като взе предвид своите предходни резолюции относно Уганда,
 - като взе предвид член 135, параграф 5 и член 123, параграф 4 от своя Правилник за дейността,
- A. като има предвид, че „убийствата от милосърдие“ в Уганда са практика, при която родителите на деца с увреждания ги убиват или ги оставят да умрат от глад или като ги лишават от медицински грижи, поради убеждението, че за тези деца е по-добре да умрат, отколкото да страдат от болезнени и необратими увреждания;
- Б. като има предвид, че Уганда не е единствената държава, които се борят с този проблем; като има предвид, че много развиващи се страни са постигнали значителен, макар и непълен напредък по отношение на приобщаването на хора с увреждания в проекти за развитие;
- В. като има предвид, че някои родители признават, че актът на „убийство от милосърдие“ е необходим, за да бъдат спестени на децата с увреждания тежки страдания през целия им живот; като има предвид, че въпреки свидетелските показания на някои майки или оцелели лица практиката продължава да е табу;
- Г. като има предвид, че социалното стигматизиране в Уганда е толкова силно, че майките и децата биват отхвърлени от общността, което им придава нисък социален статус и ги лишава от пълно участие в обществото; като има предвид, че съществува натиск върху майките да убиват собствените си деца след години на усилия и жертви, свързани с полагането на грижи за дете с увреждания;

¹ ОВ С 287 Е, 24.11.2006 г., стр. 336.

- Д. като има предвид, че вярванията относно децата с увреждания ги излага на по-голям риск от насилие и убийство, отколкото децата без увреждания; като има предвид, че децата с увреждания продължават да бъдат обект на различни форми на насилие, дискриминация и маргинализация поради отрицателните нагласи, суеверието, пренебрегването и социалните норми и практики; като има предвид, че най-голямата заплаха за децата с увреждания е породена от заблуждаващите схващания относно тяхното състояние, включително това, че присъствието на детето ще доведе до увеличаване на броя на децата, страдащи от увреждания;
- Е. като има предвид, че кланове и родовете оказват прекалено силен натиск върху майките, опитващи се да разберат причините за уврежданията, и хвърлят вината върху майката; като има предвид, че в някои случаи майките биват прогонени от домакинствата на своите съпрузи заради това, че са родили деца с увреждания;
- Ж. като има предвид, че лекари и медицински работници не разбират или не обясняват естеството и причината за лошото здраве на децата, и като има предвид, че системата на здравеопазването не е достатъчно добре оборудвана за диагностициране и лечение на много видове увреждания, които биха могли да бъдат сведени до минимум или дори елиминирани; като има предвид, че отричането на основни права на децата с увреждания, като например достъп до здравни грижи, образование, помощ и рехабилитация, сериозно възпрепятства тяхната способност да развият пълния си потенциал;
- З. като има предвид, че Уганда е една от 162-те държави — страни по Конвенцията за правата на хората с увреждания; като има предвид, че Уганда ратифицира Конвенцията на ООН и факултативния протокол към нея на 25 септември 2008 г. без резерви; като има предвид, че Уганда се ангажира да предостави на хората с увреждания същите права, както на всички останали граждани;
- И. като има предвид, че през април 2016 г. Комитетът на ООН за правата на хората с увреждания направи преглед на прилагането от Уганда на Конвенцията за правата на хората с увреждания и изготви заключителните бележки и препоръки, според които „Комитетът отбелязва със загриженост, че законодателството и политиките не успяват да осигурят защита на правата на децата с увреждания“ и „е загрижен също така поради липсата на информация относно положението на лишените от слух и лишените от зрение и слух деца и относно мерките за гарантиране на тяхната закрила и приобщаване в обществото“;
- Й. като има предвид, че правителството на Уганда разполага с редица общи закони и политики, които съдържат клаузи относно уврежданията; като има предвид, че държавата има прието законодателство, свързано конкретно с уврежданията; като има предвид, че определението на понятието „увреждане“ може да се различава в отделните законодателни актове;
- К. като има предвид, че две от най-големите препятствия пред приобщаването на хората с увреждания в угандийското общество са тяхната невидимост и отрицателните нагласи спрямо тях; като има предвид, че децата с увреждания стават причина за социално изключване на техните семейства, и по-специално на майките, тъй като децата с увреждания се разглеждат като източник на срам и слабост за семейството;

- Л. като има предвид, че в селските райони на Уганда съществуват малко държавни заведения за помощ за родители на деца с увреждания, и като има предвид, че вследствие на това семействата, и по-специално самотните майки, често срещат трудности да се грижат адекватно за своите деца с увреждания;
- М. като има предвид, че не съществуват официални данни, тъй като нито полицията, нито съдебната система в Уганда проучват това явление; като има предвид, че липсата на данни затруднява борбата срещу практиката на „убийства от милосърдие“;
- Н. като има предвид, че работата на организациите на гражданското общество и защитниците на правата на човека е от решаващо значение за гарантиране на правата на маргинализираните и уязвимите групи; като има предвид, че неправителствените организации в Уганда са изправени пред редица трудности и пречки при предоставянето на услуги за деца с увреждания и на техните родители; като има предвид, че множеството заблуди, свързани с децата с увреждания, представляват предизвикателство за усилията за развитие и за работата на наблюдателите на правата на човека в Уганда;
- О. като има предвид, че асоциациите на хора с увреждания играят особено важна роля в представителството и комуникирането на специфичните интереси на хората с увреждания пред политиките и широката общественост; като има предвид, че липсва информация, която да позволи обществеността да бъде осведомена за културните практики, които стигматизират и възпрепятстват развитието на хората с увреждания и упражняването от тях на същите права, както всички останали хора в обществото;
1. решително осъжда неоправданите и нечовешки убийства на деца и новородени с увреждания; изразява изключителното си безпокойство относно практиката на „убийства от милосърдие“ на деца с увреждания в Уганда и всички засегнати държави; призовава за прекратяване на подобни актове на насилие, жестокост и изтезания на деца;
 2. призовава органите на Уганда и всички страни, засегнати от явлението „убийства от милосърдие“ и ритуалните убийства на деца, да поемат ангажимент за преодоляване на вредните суеверни убеждения, които продължават превръщането на децата в жертви;
 3. припомня, че основната отговорност на държавата е да защитава своите граждани, включително уязвимите групи; припомня на правителството на Уганда неговите задължения да спазва конституцията на страната, и по-специално членове 21 и 32 и член 35, алинея 1, като последната разпоредба посочва, че лицата с увреждания имат право на зачитане и човешко достойнство и държавата и обществото трябва да вземат подходящи мерки, за да се гарантира оползотворяването на пълния им психически и физически потенциал;
 4. припомня конкретното задължение на Парламента на Уганда към хората с увреждания, заложено в член 35, параграф 2 от Конституцията, по силата на който парламентът следва да прилага закони, подходящи за защита на лицата с увреждания; призовава правителството на Уганда да подкрепя всички действия,

предприети с цел подобряване на гражданските и човешките права на хората с увреждания;

5. призовава за подкрепа на семействата на хората с увреждания, така че те да могат да отглеждат децата си у дома; призовава правителството на Уганда да разработи качествени услуги за подпомагане на семействата на деца с увреждания в цялата страна, включително достатъчна финансова подкрепа и помощи за семействата, за да се грижат те добре за своите деца с увреждания;
6. призовава органите да гарантират обществена осведоменост и информация за положението на хората с увреждания, както и курсове за обучение за осигуряване на подкрепа, информация и съвети за родители и лица, полагащи грижи за деца с увреждания, с цел да се улесни участието на тези деца в живота на общността;
7. призовава правителството на Уганда да гарантира, че лекарите, които са в пряк контакт с хората с увреждания и техните медицински проблеми, имат подходящо образование и са чувствителни към нуждите на тези пациенти;
8. приветства създаването през 2007 г. на Закона на комисията за равни възможности, който има за цел насърчаването на равните възможности за маргинализираните групи, включително за хората с увреждания;
9. приветства създаването на угандийската комисия по правата на човека в съответствие с Конституцията на Република Уганда от 1995 г.; припомня нейната роля, наред с другото, за създаването и поддържането на осведомеността в обществото относно разпоредбите на тази конституция като основен закон на народа на Уганда, както и за мониторинга на спазването от страна на правителството на международните задължения в областта на правата на човека;
10. призовава угандийската комисия по правата на човека да разработи конкретен национален план за мониторинговата си функция и да насърчава по-структурирано и институционализирано взаимодействие с всички организации на хората с увреждания в страната,
11. настоятелно призовава органите да гарантират регистрирането на всички деца при раждане, включително на децата с увреждания;
12. призовава угандийските органи да увеличат усилията си за повишаване на осведомеността за правата и достойнството на децата с увреждания в Уганда; подчертава във връзка с това важната роля на образованието за борбата със стигматизацията; категорично подчертава ключовата роля на асоциациите на хората с увреждания за повишаване на осведомеността относно приобщаването на хората с увреждания и предизвикателствата, пред които са изправени те;
13. подчертава, че медиите следва да играят по-активна роля в борбата със стереотипите и насърчаването на социалното приобщаване; призовава лицата, вземащи решения на международно, национално и местно равнище да гарантират и насърчават повишаването на осведомеността посредством медиите, образователните политики и обществените кампании;
14. изразява дълбока загриженост във връзка с нарастващия брой на физическите нападения срещу защитници на правата на човека и групи на гражданското

общество, като например Форума за осведоменост и насърчаване на правата на човека; настоятелно призовава органите на Уганда да гарантират безопасността на защитниците на правата на човека, да извършват наказателно преследване във връзка с нападенията срещу тях и да им предоставят възможност да вършат работата си без заплахи и пречки;

15. призовава Комисията и държавите членки да подкрепят усилията на правителството, НПО и гражданското общество в Уганда за формулиране и прилагане на политики за посрещане на нуждите и правата на хората с увреждания на основата на недискриминация и социално включване, както и за равен достъп до здравни грижи и други социални услуги;
16. призовава за обмен на добри практики между развиващите се и развитите страни; отправя искане към Комисията да разработи платформа заедно с други международни донори с цел обмен на добри практики за приобщаване на децата с увреждания; призовава Комисията да изпълнява изцяло ангажиментите си съгласно член 32 от Конвенцията за правата на хората с увреждания;
17. призовава ЕС да се възползва от политическо влияние, осигурявано от програми за помощ за развитие, а именно програмите за бюджетна подкрепа, с цел подобряване на защитата и утвърждаване на правата на човека в Уганда; призовава Комисията да провери дали може да се предостави по-голяма помощ или чрез финансиране, или чрез координиране с местните институции, за подобряване на медицинската помощ за децата с увреждания с оглед да се разшири спешно необходимата подкрепа за техните семейства;
18. подчертава, че политиките за приобщаване следва да се насърчават във всички съответни конвенции на ООН и международни форуми, тъй като понастоящем проблемът за уврежданията отсъства от много международни дискусии на високо равнище и следва да бъде поставен на важно място в политическата програма;
19. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на президента на Република Уганда, на председателя на Парламента на Уганда и на Африканския съюз и неговите институции.